

BORSSZEM JANKÓ

AZ OKKUPÁCZIÓHOZ.

ENGELERÁ G. sz.

„Megint területváltozás! Hát soha sem lesz vége ennek a geografiának?”

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

CYPRUS LOMBOK.

CYPRUS borát nem zengem én:
A cyprus lombról szól dalom;
A mámor, tűz, ma nincs helyén;
Csak gyász és fájdalom!
Mert innánk bár cyprusi bort:
Feledhetnők a gyáva kort,
Hol a becületes — bolond?
Tied e kor cyprusi lomb!

Oh! temetők jelvénye te!
Minő remek siker,
Hogy egy nagy harcz története
Benned végződik el!
Mint siron fejfa, integet
A cyprusokból egy sziget:
S Európa a sir körül,
Gyászdal helyett tapsol s örül.

Cyprus sziget! te vagy a kő,
Mely jelzed a határt;
Melyen tul egy nagy temető
Remél feltámadást.
De csak remél! mert hol a kürt
Mely fölrázná a néma sirt?
Ma a világ kalmár s nyerész;
Csak fűzfásípon füttyörész!

Te a ki megérdemlenél
Minden eserkoszorút;
Ki nemzetek disze levél,
Neked végül mi jut?
Egy cyprus lomb!, mely felvigyáz,
Hogy majd ha koporsódba hágsz,
Abban ne bántson senkisésem,
S piheness békén, csöndesen.

Az »ELLENŐR«-nek

a debreczeni diadaliv lerontásáról maga Rózsa Sándor irt referátát. A ki nem hiszi, olvassa el a keddi esti lapot.

Jelöltjeink.

— A »Független Hírlap«-ból. —

Dákó Demeter.

A PIRIPÓCSI kerület felfogta hivatását s méltó példával jár elő a mamelukság lánczaiban hörgő fővárosnak. Ország szive — Budapest tanulj Piripóctól! Mig az ország szive hűdesben szenved, a lelkes Piripócs kitűzte Dákó Demetert a templomtornyára, mely alkalommal a harangozó leesett és nyakát szegte. Vigasztalja árvait a tudat, hogy atyjuk dicső halállal mult ki, szent ügyért nyakszegvén magát.

Dákó Demeter, a jeles jelölt született 1836-ban a Kamon kávéháznak egyik billiárdja alatt. Iskoláit szülőhelyén végezte s már ifjúságában annyira kitűnt, hogy a kávéház-tulajdonosa marqueurré nevezte ki, oly korban, midőn sorsosai legföljebb mint vájnpurs-ok keresik kenyeröket. Legjobb éveit a zöld asztalnál töltötte mély tanulmányokban. Később a sajtóhoz érezvén magában hivatást, a kalaputczai »bor-sajtó«-nál talált lehetőséghez méltó alkalmazást. Itt tűnt föl először Csiky Sándornak, ki a pártot e fejlődő tehetségre figyelmeztetvén, nagy jövődőt jósolt neki. Azóta különböző helyeken szolgált (fel? B. J.) a pártnak, melynek egyes tagjait többször buzgón támogatta. Ajánljuk a kitűnő kapacitást a piripócsi függetlenségi pártnak és gratulálunk a derék választáshoz.

*

Fülesli Fülessy Gábor.

Születési éve és helye bizonytalan, de kétségtelen hogy a létai elemi iskolában számos éveken keresztül mint kályhafűtő az ifjuság nevelése körül, főleg a téli hónapokban kiváló érdemeket szerzett. Elcsapták elvei miatt. Egy nap a tanítót, ki tiszapárti mameluk volt, elagyabugyálta. Mi nem helyeselhetjük az elagyabugyálás elméletét, de felfogjuk az ifjúkor nemes felhevülését, mely egy mameluk láttára méltó haragra ragadhatja a galambkedélyt is. Kereset nélkül tengődvén, a fővárosban, a nép ügyeért szenvedő honfit föléptettük s azt hiszzük: a szamaróczi kerület — melynek Fülessy a jelöltje — a helyzet magaslatán fog állani, egy- vagy több-hangulag is megválasztván — mint szakférfit — a kályhafűtészet mezejének e veterán munkását.

*

Bliktry Ferke.

Alapos készütségű férfi, ki minden osztályt kétszer, néha háromszor is járt, de a 5-ik osztálynál kénytelen volt az iskolától megválni, mert apja a forradalom áldozata lett. T. i. 1849-ben meghalt hasragásban, ép midőn honvéddé akart beállani. Nem lévén aki fölneveltesse, rokonai keményseprőnek adták, mely állásban magasra törő szándékokat árult el. Később a fővárosban a függetlenségi eszmék terjesztése körül kitüntette magát, mint több szélbali lap buzgó kihordója. Jellem, tehetség s hosszu szakáll egyaránt egyesülnek benne s a kátrányosi kerület magát tisztelte meg, midőn képviseltetésére őt szemelte ki.

AZ EGYETEM MELLŐL.

A követválasztások vándor-jogászaí.

Bosznia.

— Földrajzi tanulmány. —

BOSZNIA nem nagy ország. Egyetlenegy kilométerre sem terjed, — mert ott még régi mértföld szerint számolnak. Mindazonáltal igen termékeny és jövedelmező. Kőtermése az idén is igen bő volt, ámbár a mezei munka jóformán pangott. A nevezetesebb termékek közé számíthatjuk: a paréjt, szerbtövist és a csalánt, mely annyira befutotta az országot, hogy a bosnyák nép »Csalán futása« című népies eposzt költött reá. A marhatenyésztés szintén igen tetemes; az aprómarha rendszeren hatlábu és ugrádozó természetű, a nagyobbféle csak kétlábu és inkább hasalni szeret. A vadászat igen kecsegtető; az elefánt nagyságu szunyogok és könnyen meglőhető bakok igen gyakoriak. Ide tartozik a kaimakám is, mely neme a kaimánnak vagyis krokogyélusnak.

Az ország miveltségi állapota kitünő. Néhol kerteteket látni, melyekben ritkább növények, például zab, köles, csicsóka stb. tenyésznek. A közlekedés mindenütt igen könnyű, és pedig különösen alkalmas a léghajózásra. A lakosság elég mivelt; alig találni embert, a ki tizig ne tudna számlálni, sőt a tudósabbak még a lábaik ujjain is folytatják a tizedes rendszert, — a mi jóformán fejszámolásnak nevezhető, mert a lábujjak rendszeren boc-

korban rejlenek. A gyáripar igen tetemes fokon áll. Különös iparczikkek: a báránybórsüvegek, lópatkók, bocskorszijak, rongy stb. A nép vagyombeli állása igen fényes, mert míg a gazdag indiában csak a fejedelmek a rajáh-k, addig Boszniában a legszegényebb keresztény is rajáh.

Politikai fölosztására nézve Bosznia több kaimakamlíkból áll, melyeket könnyen lehet majd austro-hungarizálni. Az egyik például Bihac; ebből lesz bosnyák Biharmegye. A másik Mosztár; ebből lesz Mustár vár megye. Tiltakozás csak egy ellen lehet, t. i. Novi-Bazar ellen, ezen vetélytársat a »Magyar Bazár«-nak nem kell túrníe, s nem is fogja.

Az ország fővárosa: Szarájevó, melyet persze rögtön des kell inficiálni gálíczkőoldattal. Ott lakik a »vali« vagyis helytartó, kinek in-vali-dátíója nem kevésbbé szükséges. Ott van továbbá néhány fontos állami hivatal, például: a spahi-vatal az országos bolha-kórház, a központi báránybörökrazia klubja stb. A város csinos, még sugárút is van benne, — a naptól le a földig. A többi jelentékenyebb város: Slivovicza, Pilawicza, Mangalicza és Kukoricza.

Folyóvize az országnak sok van. Ott van az Unna folyó, mely a Lom-mal Unnalommá egyesül; ug. ancsak a Lomba szakad a Szánna folyó is, miből Szánna a Lom keletkezik. Legjövedelmezőbb a Narenta folyó mente, mely csakugyan narentábilisnak mondható. Mind ezen vizek hajózkázhatók persze léghajóval (l. főnebb.)

Bosznia hazánkra különösen azáltal lesz fontos, hogy kivitelnünk ott új tágas tere nyílik. Legfőbb kiviteli portékánk a készpénz lesz, melynek ott kitünő keletet jósolhatunk, úgy hogy a legnagyobb tömegeknek is mindig kész vevői fognak akadni. Az első időben bosnyák menekülteket is importálhatunk, később majd ezek helyett a muszka emisszáriusok özöne fog oda irányulni. Nevezetes kiviteli czikk lesz a mogyorópálcza is, meg a bakancs (persze baka-lábon,) meg az alizarintinta a hozzá tartozó beamterséggel együtt.

A többit a jövedőre bizzuk, mely nálunk mindig jobb politikus volt a — jelennél.

MŰVÉSZET.
MUNKÁCSY.
ATEJKO.
AKART.
EDAILLE D'HONNEUR.
DCCCXXVIII.

Illustrált verhardítás.

(Képtárgynak való, csakhogy nem lehet megrajzoltatni.)

Az »Egyetértés« 194. számának vezércikke szerint: Tiszta Kálmán, Nagy Gyuri, Jókai Mór, icz Pál sat. talpig hajadonfövel, fogig meztitáb ott járnak a kankányt, a debreczeni diadalkapun, mert »ott üli legszemtelenebb orgiáját a nemzetvesztő erkölcs-telenség.«

Szeszes törvénytudomány.

— A »Kis Lap«-ból. —

Tedvesz Fojdó bácsi!

APAPA százsászol isz mondta máll netem, hogy delet-net nem való az ujszád; de azél én médisz czat mitoj szelit tehetem, beletuttantot. Tednap isz a papa elment szétálni a Dunapajtla, én pedid belopóztodtam a szobájába (alid éltem föl a tilinczet!) ész ott láttam hevelni a tanapén a »Budapeszti Tözlöny« juliusz 16-iki, 163-ik számát, a minet mindájt az első lapján ez a nad czodálatosz tudomány vót:

1878. évi XXIV. TÖRVÉNYCZIKK

a szeszadóról.

(Szentelést nyert 1878. évi juniusz hó 27-én. Kihirdettetett az országglülé mindkét házában 1878. évi juniusz hó 28-án.)

(Folytatás.)

HARMADIK FEJEZET.

Az égetett szeszszes folyadék termelésétől járó fogyasztási adó.

2. Rész.

A beczefrezésre szánt ürméret termelőképessége szerinti általányozásról.

Loppant nagy szedet ütött a fejembe ez az utolszó tét soj. Előszőj aszt hittem, hogy flancziásul van ész én ebből a nyelvből méd czat annyit tudot, hogy le canif tutyát jelent. De aztán czat lájöttem, hogy az valami méd iszmeletlenebb nyelven lehet, mint a flanczia. Hogy miczoda nyelv azt nem tudom eltépzelni; ép ezélt földultam madához, édesz Fojdó bácsi, hogy ilja med netem a »Tisz Lap« szeltesztői üzeneteczteiben. A papát vad a mamát azéjt nem melem megtéldezeni, melt mindájt észlevenné, hogy medint ujszádót olvasztam ész letélde-peltetnénet.

Vagyt, tezeit czótólva, hü tisz olvaszója.

Vigyázó Laczi.

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Naczerón tetszete nekem, amit az én svogerlében a Spi-czig Iczig manta igen szépen, hoid Angliaszakasztota Cyprust Türukország sirhalmán.

Kohngreszosidiplomáten kü-züte angolok foglalták el legjob áláspont, mikor foglalták el Cyprost.

Alig hoid kohngresz meg-tete Batum szabad kikütönek, Anglia kütöte ki magának Cyprus szigetét.

Angol hódít Ázsiában, moszka hódít Európába, angol-nak kül Ázsia, moszkanak Európa, látszik todja mindenki, hoid mi hiányzik neki.

Egész világ csodálja a lord Beaconsfield naczerő dip-lomáci, pedig nem kunszt tüle sinálni jó pületik, mikor motatja neki az ü kolega a graf Ondráschi: milen pületik n e m kül küvetni.

Agyánlom, hoid adják a graf Ondráschi exelencznak, nemsok herczegi czím, hanem üvé herczegségnek a Her-czegovina is, küvetve a biblia mondását: Szemetet, szemetért.

Gandolom, ha még egy pár külbidminister fogja kapni il e n nagy érdemekért herczegi czím, leszi nemsokára her-czegség a mienk monarchiából.

Látszik hoid a mi külbidminiszterönk nagy bámolója a német konzellárnak, mert időznek gondolatai mindig a Bismarck herczegnél.

Angliát hívja mast egész Europa »a beteg ember ürö-köse,« Ausztria-Magyarország pedig leszi Europa »ürökös beteg embere.«

Radocza! Steiger! Tavasz! Forcsa, mostani választá-saknál elükeresik egész baldogult vacsorapárt. Várják talán ezekütl egy jobb kor hajnalát? Hiszen hajnalban nem lehet vacsorálni.

Asztán atol is félem, hoid, ha megválasztják csopa hét otczára szóló nagy embereket, akor nálunk tübé nem lesz parlament, hanem kopaktanács.

Le style est l'homme même.

(Igaz párbeszéd a Szikszaiából.)

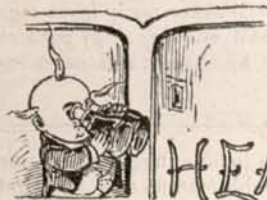
HITETLEN UJSÁGIRÓ. Mégis csak különös, hogy a »Ma-gyar Állam« is hirdeti a dr. Handler titkolódzásait!

IGAZHIVÓ UJSÁGIRÓ. Már mért volna különös? Nincs abban semmi ros. A hirdetést Lonkay lovag ur maga styli-sálta!

AZ AKADÉMIA ELŐL.

Csoda, hogy a Széchenyi-szobor árva piederstáljára még nem állt föl az elnök-báró — »vas úr«-nak.

HEATRALIA.

Szerpolette Kolozsvárra megy. Nagy csapás — Sziglgetinére.

* * *
Felszállott a Pálma (y)
Kolos városára,
Benedék Józsefnek
Vigasztalására.

* * *
Rákosi: Te csaltál meg, nem én téged,
Délbáb volt a hűséged.

* * *
A fővárosi publicum türelmetlenül várta Strogoff Mihályt. Jól is esett neki egy csöpp Szibéria.

IDÉKI TROMBITA.

— Körjegyzői examenkor kidrukkolt üdvözlét Nógrád-megyében. —

— jun. 28.

Nagyságos Alispán Úr!

Jaj be sokat jártam fáradtam, már szerte hazánkban e tájban
Jegyzőség téréen szedni gyakorlatokat.
A bizonyítványim nem rosszak látni lehet benn,
Hogy henyesség, rosza csepyi időt sem adék,
A becsülettel párosult vas szorgalmi idény az, hála te sorsvezettél!

Bolyként hányatván egy helyről más helyre gyakorta,
Ah de megállapodás nem köte le sehova.
Ime éret tapasztalatokkal megtérvén a megyémbe
Hol születék közelén, lakom ime Csitár
Jegyzői vizsgát akarván letenni kéretem azt csak
Nagyságod tűzné ki arra az időt
Hogy aztán megjelenhessek otténg.
Nagy kérelmemnek zártával kegybe ajánlva személyem
Kicsijét, »a maradandva vagyok alázatos kérő szolgája

Sz. Gy.

— Nagyváradai pattogatott. —

Peczepart, ebben az esztendőben.

Van am nekünk is Kotlikunk. Zirza ezeket írta közelebb a »N. Váradba« gondolatok innen:

„Azt a helyet, amelyet a férj betöltetlenül hagy a nő mellett, nem tölti be semmi a világon.“

*

Fáin egy gondolat a következő is:

„A valóság nem egyéb, mint ürügy az életre. A mi van, az csak az a keskeny kő, melyen lábainkat megvetjük, hogy felemelkedjünk ahhoz, a mi nincs.“

Hol itt az értelem? kérded nyájas olvasó? Hm, bajos ám felemelkedni ahhoz, a mi nincs.

*

Egy további gondolatban következő vallomást találunk:

„Hogy mennyivel erősebbek vagyunk mi nők, mint a férfiak, azt csak a türelem órái bizonyítják, melyeket a legerősebb férfi sem volna képes annyi megadással elviselni, mint egy gyöngé asszony.“

Valóban, már csak a türelem bizonyos órái miatt sem szeretnék asszony lenni.

*

A gondolatok, koronája azonban a következők:

„Ha az emberek szeretetét ki akarod érdemelni, légy ravasz és képmutató; igyekezzel másnak látszani, mint a milyen vagy, úgy bizonyára szeretetreméltó leszel.“

Ez a recepte a szeretetreméltóság megnyerésére nagyon egyszerű. En avant, tisztelt irónó! Tegyen egy kísérletet!

Kukoricza Jancsi.

A FÜRDŐKÖN.

— Marienbadban. —

Ha kúthoz innya mégy, édes felem,
Nincs ott elsőség; mert fejedelem
(No már oly apróbb német-féli)
Török bej, bankár, szöszke lady,
Lembergi rabbi, lép-fájós muszka,
Finom kisasszony, ötmázsás Zsuzska;
Pohár nyakukba', mint a tarsoly,
Ott egysorjába gänsemarschol.

— Karlsbadban. —

»Hogy aludt az éjjel, kisasszony?« — »Nem oly jól,
mint tegnap, doktor ur.« — »Igyék hát ma egy pohárral ke-
vesebbet.« — »Tegnapelőtt egy pohárral többet ittam és
pompásan aludtam.« — »Ugy? Hát akkor ma is igyék egy-
gyel többet.« — »Ergo körülbelül mindegy: egy pohárral
több vagy kevesebb?« — »Igenis, kisasszony, csak ne orvosi
rendelet nélkül!«

VÁLASZTÁSI MOZGALMAK.

A TERÉZVÁROSBAN — mint hitelesen értesülünk —
nincs még 16 képviselőjelölt. Összesen 14-en léptek
föl s a mai nap folytán csak még egy új jelölt járult az
előbbiekhöz.

* * *

Királyi Pál aggódik. Pál fordulása az ellenzékhez
szerencsésen ment véghez, de most attól tart, hogy Pál
fordulása után következik Pál fel fordulása.

* * *

Gyöngyösi ellenzéki közmondás: Gyöngyösház, ha
leszakad nem lesz más.

* * *

Kerestetik minél több kerület az egyesült ellen-
zék faczér tagjai számára. Bővebb értesülést a »Közvé-
lemény« szerkesztőségében.

* * *

Kerestetik minél több jelölt a függetlenségi párt
faczér kerületei számára. Bővebb értesülést a »Függet-
len Hírlap« szerkesztőségében.

* * *

A sereg Boszniában s mégis Gyöngyösön esett az
első csata.

* * *

Herman Ottó minap czudarul leegyetértészte az
egyesült ellenzék. Egy szerkesztőségben megütödték
rajta. »Eh mit csodálkoztok!« szólt a belépő szerkesztő,
»Hermann szakmája a pók, nem a bók.«

25. §.

A congressusi szerződés huszonötödik cikke a Bos-
nia elfoglalásáról szóló. Ezzel verték ránk is, a szegény
törökre is — a huszonötöt.

A FÜRDŐKÖN.

— Igaz történet a'szliácsi timsósról. —

Tíz óra, negyven percz.

Tíz óra, ötven percz.

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK.

Dauid király mikor öreg lett, nem hegedült többé.

*

Oly zaj van itt, hogy a saját szavaimtól nem hallom előadásomat.

*

A gorillának is van farka, csak hogy farka sok évezredre nyulik vissza.

*

Sárkány voltaképen sohasem létezett; az a sárkány azonban, amely existált, gyík volt.

*

A zoologia és botanika közti különbség tulajdonképen tévedés, mert hiszen mindakettő él.

*

Az angolok jobban hasonlítanak Karthagóhoz, mert ez is első kalmárvárosa volt a világnak s szintén nő alapította.

*

Még jóformán végig sem magyaráztam önöknek a villanyosságot s már is elfelejtették. Tehát még egyszer: a villanyosság amaz erő, melyet a laikus mint peccátviasz-szálat s papiros szeletet ösmer.

*

A »Juniusi levelek« titkát oly jól őrizték meg, hogy szerzőit még ma is összetévesztjük egymással.

*

Flavius Josephus születésétől fogva vallotta a zsidó hitet; nevelésére azonban római pogány volt; mindamellett a felső gymnasiumi osztályok haszonnal olvashatnák.

*

A bécsujhelyi akadémia Mária Terézia szüleménye.

*

A kard-vívásnál egyik fő szabály az, hogy a vivó egyén a kardot a saját kezében tartsa.

*

Nincs az a megrakott szénás szekér, a melyről még egy villahegyével le ne lehetne venni.

*

Phaeton kétkedett a felett, valjon csakugyan atyjának fia-é?

Fületlen gombok.

»Nevelő kerestetik.«

— Tan-költemény féle. —

JŐSZTE dudám szaporán, — mielőtt uj harez riadója
 Más komolyabb dalokat kergetne világba belőled, —
 Fújd el erős hangon mi' növény, vagy mily bogarászat
 A czim, mit ma merész gazdád tárgyalni kegyes lesz.
 És ti nemes nagy urak! kiknek nevelésre az Égi
 Karjaitokba adott számos csecsemőt: önerőből
 A létnek fővenyén mozgásra, menésre ügyetlent, —
 Halljátok meg erős praxis-nyújtotta beszédem!

»Báró Iszki keres nyolcz éves gyermeke mellé
 Egy nevelőt; teljes lesz az ellátása; ki pályáz?«
 — Így teszi közhírré napilapban br. Iszki a dolgot.
 Pályázó? az akad, mint gomba tavasszal az erdőn
 Csendes esőcske után; jönnek számnélküli számmal:
 Vén philosophusok és nekitelt arczája juristák.
 Persze: szegény népség, no meg oszt' szorgalmas egyének.
 Iszkihez elnéznek. »Feleségem bent van; előre!
 Ő viszi gyermekeim gondját; tessék vele szólni!«
 S míg hajlongva köszön: benyit a pályázn merészlő
 Ő nagysága egyik cziczomás termébe, holottan
 Bécsi dicső nyelven kegyes önagysága emígy szól:
 »Itt van uram! tessék . . . közelebb szívem tubiczája,
 Arnulfom! ne pityeregj: nem bánt e bácsi reménylem,
 Mint az előbbi, ki pór modorával nyuzta, csigázta
 Kedves gyermekemet. Beteges, halvány az igaz, de
 Kérem! azért nevelő maga, hogy tudjon vele banni.
 S míg tudományt cseppent szívébe, eszébe: reménylem
 Hogy beteges testét is képes létre deríteni!
 Sétálgatni fog ön vele gyakran ugyan, de csak addig,
 Mig jó kis fiamat fáradság nem nehezíti.
 Ime az alku tehát!« »Áll« mond a jó nevelő; és
 Másnap már idején kopog ő nagysága szobáján.
 »Még alszik . . . később . . .« felel ő nagysága belülről.
 Vár a türelmes egyén, végtére nem állja tovább már
 S újra kopog . . . Mossuk! . . . később . . .« felel újra az urnő.
 Végre, midőn kondul odakünn a déli harangzó,
 Jő, de nem is: vezetik csinyján a kis csemecskét;
 És kezdődik, azaz kezdődnek végre az óra,
 Ámde a kis báró kegyesen kér reggeli kávé.
 Mig az előkerül és mig végre a csésze kitisztul:
 A nevelőnek elég alkalmá lehet bogarászni
 A nagy théma felett, mit elől czimül felütöttem
 Most már rendbe jövének; eltelve az uri gyomorka.
 Hol van az ábéczék? »Itt van, nevelő ur azonban
 Most legelőbb csak is a képet nézzük meg a könyvben.«
 »Bánja manó!« de alig lapozák a könyvet, ehol jön
 Ő nagysága: »fiam gyere csak megjött Tusi báró
 Játszani fogsz vele! s ön nevelő ur kérem! azonnal
 E levelet tegye fel postára, — ha visszafelé jő —
 Nézze meg: a szobalány hol késik a petrezselyemmel.«
 Sztérválnak, keserű szívvel szalad a postára a küldene,
 Kergeti a szobalányt, hol késik a petrezselyemmel;
 Végre eléje kerül, — de nehéz most szólni azzal,

Egy kipedert bajuszú bakaságos egyénnel időzik
 A piacon, de azért odaront szaporán nevelőnk és
 Kéri, ne sajnáljon hazamenni, hivatja az urnő.
 Rá se' tekint a leány, de bakánk szívébe nyilallik
 A szerelemföltés nyila és megkérdeni bátor,
 Hogy ki ez ugrifüles? »Nevelőnk« így válaszol a lány.
 »Csak nevelő?« — »Csak, igen« — s vidul baka-szívbén az élet.
 A nevelő azalatt houn kamrájába befordul.
 Jő az inas: »Tessék kikocsizni, az az, hogy az urfit
 Sétáltassa meg ön, nem kell tán mondni, ki kéri?«
 Megy nevelőnk; sétál; magyarázgat lelkesedéssel
 Fűrül és fárol a fiunak; kéri, vigyázzon
 A mondottra, s imé a fiu hogy ügyel! hogy igyekszik!
 Lelkibe vézni szavát a derék nevelőnk! — öröm csak
 Nézni is a gyereket; szeretettel csüng nevelőjén.
 Kérdez ezer, meg ezer dolgot s nem késik az ifju
 Egyszerűen s tisztán lelkebe vezetni a választ.
 Így foly nap nap után a fiu szorgalmas, igyekvő;
 Uri mamája örül haladásán, — ám megütődve
 Nézi, miként simul a nevelőhöz, az ócska kabátos
 Ifjuhoz a kicsi lény, — s mint veszt örömet, ha mamája
 Őt elvonja köréből. Lelke remegve tündök:
 »Ördögös fiatal! Halad a gyermekkel előre!
 Szép; de mit ér nekem ez, ha fiacakámnak szeretetjét
 Elvesztem vele én, ki szülém s eddig nevelém őt!
 Ugy van az, ugy Nagysám! hajlékony szíve fiának
 S két ellentétes modorú lény közt oda hajlik,
 Hol szeretet, tudomány, komoly ész és játézi kedélynek
 Összhangzatja beszél a fogékony gyermeki szívhöz!
 Lesse meg ifjunkt! modorát kémlelje ki szépen!
 Élte derék-ivadán sem szégyen a lecke-tanulás! . . .
 Ámde hiába beszél kebelében e szózat a hölgynek.
 »El vele!« nem tudomány, szeretet kell gyöngé fiaimnak!
 Így szólván, kitevé szűrét első nevelőnknek.
 Jönnek utána megint mások, se hideg se meleg nép.
 Ok van, az az csak akad, mely őket elütze a házból!
 S női szeszély, az apák gondatlansága: elég hogy
 A gyermek-nevelés rosz, ferde mederbe szoruljon!

Ámde elég . . . csak ez egy vonalocskát zengi dudám ma.
 Rajta! az Iszki család nevelőt keres! Éljen az alku!

Polyphemus.*)

* A konyhaszolgáló az ő piszka alatt féherebb, mint a nagy-
 ságos asszony az ő puderje alatt.

* A pápának ám csókoljátok lábát; csak a kezét kössétek
 meg!

* Majd ha Törökországtól elveszi a területe felét, akkor lesz
 csak igazán fél hold.

* A fejletlen szervek azt bizonyítják, hogy az embernek
 nincsen célja.

*) E pár hexametert küldöm kritikára a lapba.
 S hajh! legerősebb kritikát az monda felette bizonynyal,
 Aki itész-tollal „alvét“ nem mészhet alája.

Régiség.

(Hampel József lelete a Muzeuumban.)

— Egy bécsi szerencse-vesztegető (sorsjegy-árus) magyar hirdetéséből. —

Minden ember és minden állomány törekvése, csak is a jó állapotához vezet, vagy a megszerzett birtokának szaporításához jutatt; és igen sokan, melyek ohajtások céljain létezni gondolnak, szeretik a szerencse kedvnek, egy érdekes felét elnyerni, hogy ha ez egy szilárd módon elérhető.

Most tehát legfőképp csak az kerestetik, hogy mely a legszilárdabb ut, mely e törekvés kielégítéséhez vezet, és itt joggal bátorkodunk önt a legösmeretesebb 1858-ik hitel-sorsjegyekre igazítani, melyeknek 80-ik huzása folyó év April hó 1-én történik.

Miután mi azon meggyőződést nyertük, hogy némelyeknél csak az említés szükséges a reménytelen szerencsén részesülni, remélyük önnél is barátságos felfogadást találani.

Miután eddig minden kisebb nyeremény 200 forintig elosztottatott, így a szerencse-kerékben lévő számok a részvevőknek sokkal nagyobb és kedvezőbb hasznot hoznak, melyet némely a becses részvevőink közt egy nagyobb szerű nyeremény behuzásánál örömmel érezte, stb.

*
— Levélezim. —

9. Kalocsáról.

A Magyar

Tudományos Akademiának

Portofele
DinstsachéBudapest.
in Ungarn.*
— „Békésm. Közl.” máj. 9. —

A népes Madrid öre hasonló módon csöndes hatást gyakorol. (Eckstein nyomán Aradi József. Ez az »összehasonlító módon« persze azt jelenti, hogy »vergleichsweise.«

*
„Hon“ május 4.

»Stokmar báró Stratfordról levelet irt Consors hercegek. (Értsd: Victoria férjét, a »Prince Consort«-ot.) A pápai indexen proscibált Minghetti-féle államtudományi munkáról azt beszéli hogy XIII. Leo »előirta.«

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

S. L. (Klászor.) Ne bántsuk a »Holofernes ur« duhajkodó tragédiát szomorú sorsában, Serpolette kisasszonnyal pedig majd csak akkor mondassuk el, hogy: »veni, vidi vici,« ha pár év múlva elmondhatja magáról ezt az egy perfectumot: »difici.« — G. I. (Gyngys.) Ha a kép nem is, az aláírás szuperál. — Hamar. Nagyon idejét múlta már. A bókot köszönjük. — Góbé. (Mrs. Trd.) Ha az írástudatlan megint mond valamit, szívesen látjuk. — B. K. (Bdpt.) Beválnak. — S. K. (Szrk.) A körjegyző poéta rugódózása mulatságos. — B. N. (N.-Bny.) Érthetetlen a próza is, a vers is egyaránt. Csak azt tudjuk kivenni belőle, hogy egy élelzap »sértéseivel egy férfit támadt meg, ki már rég nincs az élők sorában,« a mi hát vétés a »de mortuis« etc. régi törvénye ellen. A soronkint 3 vagy 4, de nem több krajezárral díjazandó vers fölött is saisi fátyol van. Önnek a verseit nem adja ki a helybeli lap, mert »a jó szerkesztő kissé félénk.« s ön rimel róla, még pedig elég jó rimekben. Mit önnék Hecuba? — Ifj. Lurkó. A vasuti trochausok bizony csak most is nagyon csikorognak, hiába próbálta az agyukat jóféle hájjal megkenni a »senior.« — B. A. (Kr.-Vrd.) Beszorítjuk, sőt tán meg is rajzoltatjuk. — Öreg-Regni. Fölvilláztuk arra a kazalra, mely az efféléből ott magaslik egy főkunkban, várva míg csép alá kerülhet. — Siegel Márk ur leköteleznék szerkesztőségünket, ha egy délelőtt tizenegy óra tájban meglátogatná.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.